

даме да се мждри на една нога по покриви-тѣ или по комини-тѣ на кжштя-та.

Штъркаль-тъ е бѣлъ, нѣ на крила-та има и чърни пера. Има и чърни штъркали, нѣ тии сж много диви и живѣжтъ въ пусти мѣста, а бѣли-тѣ рѣдко си правятъ гнѣздо на дрѣво, и тако-речи все гледатъ да сж между людѣ. Шия-та на штъркаль-тъ е дълга, жи-лава и е обраснжта съ бѣла перошина, която, тамъ, дѣто се събира шия-та съ трупъ-тъ, бива доста дълга, та вѣтръ-тъ често я развѣва, кога стои срешта него.

Да погледне човѣкъ на дълги-тѣ нозѣ на штъркаль-тъ, отеднжжъ ште разбере, че нему е дадено отъ Бога да гази мокри-тѣ ливади и блатливи-тѣ мѣста; а дълга-та му шия и дългий, шилестий и який му клюнъ, показоватъ, че той трѣбова да си трѣси храна низъ вода-та и по земя-та. И наистина, штъркаль-тъ е отъ родъ-тъ на *блатски-тъ* птици. Той се храни съ животни, нѣ не раскжсова храна-та, както грабливи-тѣ птици, а я гълта цѣла: той гълта цѣли змии, гуштери, мишки, къртици и жаби, отъ които нѣкои доста се бѣхтятъ, когато заминоватъ прѣзъ дълго-то му гърло. Штъркаль-тъ често граби и гълта, съ перошина-та заедно, малки птичета и дори патенца и гжсчета, и въ гнѣздо-то му често се намиратъ каквото дрипи и др. т. Нѣ, штъркаль-тъ, ако и да е крадливъ, пакъ го обичатъ людѣ-тѣ; той като да е другаръ на оная кжшта, дѣто си прави гнѣздо, и домакини-тѣ, мислятъ че сж честити съ него. Въ тия мѣста, дѣто има много змии, штъркаль-тъ прави голѣмо добро на людѣ-тѣ, заштото истрѣбjava съ тисжшти такъви люти и врѣдни гадове; той лесно улавя змия-та за шия-та и я пушта въ дълго-то си гърло, безъ да се бои отъ отровни-тѣ ѣ зжби.